

[N. P. Andreasen.]

Medlem Hr. Grønning var fremme med, og flere andre Forslag for at se, om der var Mulighed for at skabe en Forbeholdelsesret, der var bedre tjenlig for de mange Tusinde Landbrugsejendomme i den vanskelige Stilling, der vil opstaa i det nu kommende Høstaar. Vi ved alle sammen, hvor daarlige Høstforholdene vil blive i visse Egne af Landet, men alt taget i Betragtning tror vi, at de foreslaaede Bestemmelser er de eneste, der kan skabe en Forbeholdelsesret, som tager ligeligt Hensyn til alle Sider.

Med Hensyn til de i § 4 fastsatte Priser skal jeg slet ikke lægge Skjul paa, at vi fra vor Side godt kunde have ønsket, at de havde været 1 Kr. eller 2 lavere. Paa dette Punkt har vi imidlertid bøjet af for Enighedens Skyld. Vi havde ikke troet, det havde været nødvendigt at komme op paa 25, 28 og 29 Kr., men vi opdagede snart, at hvis der skulde opnaas Enighed inden for Landbruget — der var ogsaa stillet andre Forslag end dem, her er Tale om —, var vi nødt til at bøje af. Vi var ogsaa inden for det mindre Landbrug klar over, at vi ikke kunde gennemføre en Kornlov i indeværende Aar, uden at det Prisforhold, Kornloven indeholder, blev meget forhøjet. Der er mange forskellige Forhold, man maa tage Hensyn til; det gælder ikke mindst hele Prisniveauet, saaledes som det er kommet til at ligge for Landbruget, det gælder ogsaa de Stigninger, der er sket med Hensyn til de hjemmearvlede Produkter til Eksport, baade for Flæsk, Smør og Æg har Priserne været stigende. Dertil kommer det Hensyn, som vel er det allervigtigste for vort Samfund i det kommende Aar, nemlig en Kornpris her i Landet, der netop under de nuværende Forhold sikrer, at der bliver besaaet det Areal, som er nødvendigt til Befolkningens rimelige Forsyning. Det er først og fremmest det, det kommer an paa, at man for Brødkornet giver en Forskelspris, som man har gjort her, en Pris, der er 3 Kr. højere end for Foderkornet, ja, for Rugen 4 Kr. højere, saaledes at de, der avler Rug og Hvede, de, der avler Brødkorn, kan faa ombyttet dette Brødkorn uden at have Udgift ved at komme i Besiddelse af Foderkorn i Stedet for.

I § 4, 1ste Stykke, staar, at Afleveringen skal ske til Købmand, Møller, Foderstof-forening o. s. v., men det er ikke nævnt, at man fra Ministeriets Side paatænker at oprette Statslagre her i Landet, og jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Minister, om han ikke tror, at det under den her

foreslaaede Kornordning bliver nødvendigt at oprette Statslagre, som meget lettere vilde være i Stand til at aftage og ombytte det Korn, som det her drejer sig om. Vi ved jo alle, at under den Kornordning, vi har arbejdet under i Aar, har der været meget store Vanskeligheder ved at faa ombyttet Brødkornet med andet Korn.

Angaaende Lovforslagets § 6 vil jeg gerne rette en Tak til den højtærede Landbrugsminister for Bestemmelsen om de 100 000 t Foderkorn til de mindre Landbrug med en ansat Grundværdi mellem 500 og 5 000 Kr. Naar det ærede Medlem Hr. Løje heroppefra sagde, at der er noget kedeligt i, at man gennemtvinger en Aflevering af Korn fra nogle af de større Landbrugsejendomme til andre, som saa kan udnytte det i deres Bedrift, saa vil jeg dog sige til det ærede Medlem, som jeg for Resten allerede har sagt det, at disse store Landbrugsejendomme jo altid har solgt Korn til disse smaa Brug, og det er dog saaledes, det vil jeg have Lov at understrege, at der bliver betalt en god Pris for det. Jeg synes derfor ikke, man kan sige, at man fremtvinger en Aflevering af Korn for at give andre det. Nej, man har lavet en Ordning, fordi Forholdene her i Landet er saadanne, at de nødvendiggør en Fordeling af den danske Høst paa samme Maade, som Forholdene paa andre Omraader tvinger os ind i en Fordeling, for at den samlede danske Befolkning kan slippe nogenlunde igennem de Tider, vi har nu. Med Hensyn til Spørgsmaalet om en Reduktion af Besætningerne inden for det samlede Landbrug vil jeg dog gerne have Lov at pege paa, at det er netop disse smaa Husmandsbrug, der først og fremmest bliver ramt.

Det ærede Medlem Hr. Løje sagde, at han kunde ikke forstaa, at de store Brug var sluppet igennem de sidste Aar, han kunde heller ikke forstaa, at man netop inden for de store Landbrug ... (Afbyrdelse)... Ja, det var det ærede Medlem Hr. Grønning, det er ogsaa det ærede Medlem Hr. Grønning, jeg henvender mig til. Hvis man er Landmand og ved, hvordan Forholdene har ligget derude omkring, maa man være klar over, at det er de allerstørste Landbrugsejendomme, der netop i de senere Aar har klaret sig allerbedst. De har haft flere forskellige Strengte paa Buen at spille paa inden for Landbrugsproduktionen. Det kunde jeg godt nævne her. Enhver, som kender Forholdene derude paa Landet, ved ogsaa, at det er de smaa Landbrugere, det er kommet til at gaa ud over, og derfor er